

vel successorem ab intestato & diceret testamentum nullum ratione præteritionis, vel diceret nullum ex defectu personæ testantis, vel diceret testamentum falsum, & offerre se incontinenti probare; quia tunc impeditur missio: ita probat textus in leg. 2. Cod. de Edict. divi Adriani tollen. & ibi Glossa ordinaria & communiter DD.

Quintò erit legitimus contradictor ille qui allegaret aliud testamentum solemne, quod deroget priori: ita probat textus in dict. leg. final. Et hæc possessio acquiratur cui potiora ex legitim. ibi: Modis jura ostenderit, &c. Occasione cujus quærent ibi Glossa & omnes alii DD. de subtili & difficili quæstione: Si duo vel plura testamenta sunt contraria ab eodem testatore uno & eodem die ordinata, in quibus diversi hæres sint instituti, an admittetur uterque, vel nullus? Et videtur quòd nullus; quia cum incertum sit quòd sit posterius, neutrum debet valere, propter incertitudinem & repugnantiam, argumento textus in leg. Duo sunt Titii. ff. de Testament. tutor. textus in leg. in Tempus. §. 1. ff. de Hæred. instit. textus in leg. Si fuerit. ff. de Rebus dubiis. textus in leg. Cum ex pluribus. ff. de Manum. testament. text. in leg. Eum qui novissimus. ff. ad Trebel. text. in leg. Idem Pomponius. §. final. ff. de Rei vend. textus in leg. Eum qui duobus. ff. de Acquirend. hæred. textus in leg. Ubi repugnant. ff. de Regul. jur. Sed pro contraria parte videtur quòd valeat utrumque testamentum, & uterque hæres succedat in medietate, ac si in uno & eodem testamento essent instituti, & uterque mittatur in possessionem pro sua medietate: pro qua sententia & conclusione facit bene text. in leg. Cum hic status. §. Si ambo ff. de Donat. inter vir. & uxor. textus in leg. Si inter virum, & in leg. Qui duos. ff. de Rebus dubiis. textus in leg. 1. in fin. ff. de Bonor. posses. secundum tabul. textus in leg. Qui ex liberis, eodem titul. textus in leg. Si quis Titio. §. final. ff. de Legat. 2. & istam partem tenet & fundat melius quàm alibi Rosfred. in Libellis suis, in Rubr. de Bonor. posses. secundum tabul. penultim. & final. column. post Guillelm. de Suza, quem ipse refert.

148 Sed in hoc articulo resolutivè dico, quòd si potest constare de posterioritate alicujus testamenti, etiam per horam vel momentum, illud debet prævalere, argumento Glossa singularis in leg. Si ex pluribus. ff. de Solut. ubi tenet, quòd ubicumque potest considerari privilegium vel prærogativa ex anterioritate vel posterioritate temporis, sufficit si per solam horam vel momentum probetur anterioritas, vel posterioritas temporis: & ad hoc ibi notant & commendant Bartol. Paul. & communiter DD. &

eam dicit rarò alibi inveniri Bald. in leg. Imperator, la 1. ff. de Statu hom. 3. column. Barbat. ubi plura infert in cap. Consuluit, de Offic. delegat. similis Glossa videtur in cap. Si à Sede Apostolica de præbend. in 6. alia in cap. Si duobus, de Rescript. pro quibus facit textus in leg. Ratio. §. fin. ff. de Action. empt. textus in leg. Si fundus. §. Si duo. ff. de Pign. Si verò non potest constare; tunc magis communis opinio est, quòd neutrum testamentum valeat, & neuter ex institutis in eis admittatur, sed locus sit successioni ab intestato: ista est Glossa expressa in leg. 1. §. Non autem. ff. de Bon. poss. secundum tabul. & ibi tenent Bartol. Din. & communiter alii DD. tenet etiam Din. in leg. Hac consultissima. §. Cum autem. Cod. de Testament. tenet etiam Imol. & DD. in leg. Eum qui duobus, de acquirenda hæred. tenet etiam Glossa in dict. leg. final. Cod. de Edict. divi Adriani tollend. in verb. Missus. Azor. in Summa illius titul. 2. column. num. 5. Alber. ibi in dict. leg. final. penult. column. qui dicit, quòd ista opinio communis tenetur. Oldr. Richard. & Odofr. quos refert Alber. & istam dicit communem opinionem Jas. ibi, penultim. column. num. 30. eam etiam dicit communem opinionem Dec. ibi, antepenultim. column. num. 52.

149 Limita tamen hanc communem opinionem not. modis sequentibus: Primò quando neuter eorum possideret: secus si aliquis eorum reperiar in possessione; quia ille obtinebit, alter tamquam actor succumbet, nisi probet de posterioritate, argumento leg. Si eum actum. ff. de Neg. gestis, juncta Glossa & communi opinione in leg. Non solum. §. Sed ut probari. ff. de Novi oper. nunc. & argumento regulæ leg. Actor quod asseverat. Codic. de Probat. in leg. Qui accusare. Cod. de Edendo, ita Bartol. post Din. & Antiquos in dict. leg. 1. §. Non autem. ff. de secundum tabul. Dicit tamen Bald. notabiliter in l. 1. Cod. Quando proba. non est nec. 3. col. num. 9. quòd illa prælatio est in absolvendo, ex regula generali dicente, quòd actore non probante, semper reus debet absolvi, eo casu quo reus conventus reperitur in possessione; non tamen simpliciter est intitilanda, vel referenda illa prælatio in possessione magis privilegianda in isto casu, quàm in alio: & iste sensus Bald. est verus; in quo vid. Dec. in dict. leg. fin. penultim. column. num. 53. qui notabiliter impugnat hoc, imò dicit, quòd ratio vera est, quia illa possessio fortificatur & corroboratur cum titulo; unde ex his duobus præfertur possessor, non verò ex solo commodo possessionis. Pro qua sententia & declaratione considerat textum optimum in cap. Si à Sede Apostolica, de præbendis, in 6. Et ista opinio & consideratio contra Bald. videtur.

detur mihi pura veritas: pro qua facit ultra eum text. notab. in leg. Si debitor, versic. Inter eos. ff. de Pignor. textus in leg. 1. versic. Si colonus. ff. de Salvian. inter. Secundò limita quando in utroque testamento essent instituti hæres extranei: secus verò si in aliquo essent instituti venientes ab intestato; quia illud testamentum præfertur, argumento textus notabilis & singularis in suo casu, in leg. Hac consultissima. §. Si quis autem. Cod. de Testament. textus subtilis & notabilis in leg. Si duobus. §. Si prius. ff. de Contra tabul. juncta Glossa & communi opinione: ita etiam Bart. post Antiquos in dict. leg. 1. §. Non autem. ff. de Bon. poss. secundum tabul. Angel. de Aretin. in §. 1. instit. de adempt. legat. 2. column. Jas. in dict. leg. final. Cod. de Edict. divi Adriani toll. penult. col. Tertio & singulariter limita, nisi ex protocollo tabellionis vel Notarii, à quo ordinatum est testamentum, appareat de posterioritate testamenti, ex eo quòd posterius reperitur ibi scriptum; argumento text. not. in leg. 1. Cod. de Novo Compo. §. Quibus, quem genericè summè notat ibi Bald. 2. column. num. 5. & Alber. 1. column. in fin. & communiter DD. & in expressò istam declarationem ad prædictam communem opinionem ponit Albert. in dict. l. fin. de Edict. divi Adriani toll. penult. column. in fin. de qua nullus ibi facit mentionem: idem reperio quòd tenet Aretin. in leg. Eum qui duobus. ff. de Acquir. her. 2. column. in medio. Quarto limita; nisi in uno testamento sit instituta pia causa: imò quòd magis est, si in uno reperiar legatum ad piam causam, illud præfertur & valet: ita solus Roman. in Authentic. similiter Cod. ad leg. Falcid. in 12. Specialitat. ultimar. voluntat. argumento textus in suo casu in leg. 1. Cod. de Jure fisci lib. 10. & illud dicit singulare & alibi non legisse Jas. in dict. leg. final. penultim. column. in medio, & ibi etiam tenet & sequitur Dec. penultim. column. in medio. Advertendum tamen, quòd hodiè ista communis opinio corrigitur, & approbatur prima opinio: scilicet quòd isto casu uterque admittatur, & sit hæres in dimidia parte, & mittatur in possessionem pro ea: ita expressè probat & determinat lex 3. titul. 14. 6. part. in cujus confirmationem facit textus in leg. Militis Codicillis. §. Miles. ff. de Milit. testament. textus in l. Querebatur, eod. titul. textus in leg. 1. §. Sed & si in duobus. ff. de Bonor. posses. secundum tabul. textus in leg. Duo socii. ff. de Hæred. institut. facit etiam doctrina & conclusio Bartol. & communis in l. Si duo. ff. Uti possidetis. Circa quam tamen legem Partite necessariò potest dubitari, an debeat limitari secundum declarationes supra positas ad communem opinionem? scilicet, ut si

quis reperiar in possessione bonorum, ille præferatur; vel si in uno testamento reperiantur instituti venientes ab intestato, illud præferatur; vel si in uno sit instituta pia causa, illud prævaleat: Et breviter teneo quòd non, sed quòd indistinctè uterque hæres admittatur: quia supra dictæ limitationes tantum procedebant de jure communi, quo non erat decisum, quòd testamentum valeret; sed cum hodiè jam sit decisum, quòd utrumque valeat & uterque institutus sit hæres, teneo pro constanti, quòd prædicta lex Partitarum non recipit prædictas limitationes: Bene tamen credo, quòd superior limitatio, quæ habet, quòd si constat ex protocollo vel registro tabellionis vel Notarii de posterioritate testamenti, &c. procederet & haberet locum etiam hodiè; ut illud testamentum quòd appareat posterius, præferatur: & certè est hodiè nova & subtilis limitatio & declaratio ad dictam legem Partitar.

150 Sexto dico, quòd non erit legitimus contradictor ille, qui habet titulum habilem ad translationem domini ab aliquo tertio in vita testatoris, vel post ejus mortem, si nunquam habuit possessionem, nec sibi fuit tradita, sed possidebantur, & detinebantur à defuncto tempore mortis: quia tunc, ex eo quòd habeat titulum, & incontinenti vellet probare eum, non impeditur missio, imò hæres institutus mittendus erit in possessionem, & ille non erit legitimus contradictor: quia ille titulus sibi produxit actionem personalem contra obligatum, qui titulum concessit, non verò contra defunctum possessorem, ut in leg. final. §. final. cum simili. ff. de Contrah. emptio. ergo similiter non dabitur contra ejus hæredem, & sic non impeditur missio. Imò licet ab ipso defuncto habuerit titulum, & non tamen habuit possessionem, non erit legitimus contradictor, imò etiam hoc casu hæres debet mitti in possessionem: quia ab ipso defuncto vel ejus hærede oportet per viam juris petere possessionem & traditionem, nec propria autoritate occupare poterit, ut in leg. Si ex stipulatione. ff. de Acquirend. possession. cum similib. ergo etiam hoc casu hæres mittendus est in possessionem, nec eam ille tertius poterit impedire. Imò quòd magis est, licet ille contradictor sit verus dominus rei, vel rerum, quia habuit titulum à domino, & similiter possessionem vel traditionem in vita ipsius testatoris, tamen testator eam vel eas possidebat vel detinebat tempore suæ mortis, & nunc tempore contradictionis, & sic post mortem defuncti non est in actuali & reali possessione vel detentione; non erit legitimus contradictor, nec potest impedire missionem in possessionem, etiam si vellet incontinenti probare prædictum domi-

num ejus: Et ratio vera & mentalis est; quia licet verè sit dominus, tamen suam actionem realem, hoc est, rei vindicationem debebat proponere contra ipsum defunctum in vita, tamquam possessorem via ordinaria, & ipse defunctus deberet esse in sua actuali possessione donec lis & causa proprietatis deciderentur, ut in leg. 1. ff. de Alien. jud. mut. caus. fact. in toto titul. ff. & Cod. de Rei vindic. & expressius in leg. Ordinariis. Codic. de Rei vindic. in lege Incerti juris. Cod. de Interdict. textus in §. Retinendæ instit. de Interdictis cum similib. ergo ita eodem modo nunc hæres debet mitti in possessionem rei, vel rerum, quæ fuerunt penes defunctum tempore mortis, non obstante dominio contradictoris, & in ea debet defendi donec per actionem realem, & iudicium proprietatis avocet ab eo res. Nec obstat Glossa ordinaria & communis opinio in leg. 2. Cod. de Edict. divi Adrian. toll. ubi habetur, quod si dominus & contradictor incontinenti probat de dominio suo, impeditur missio: Quia debet intelligi, quando ille qui allegat exceptionem domini, est in actuali possessione; non verò aliàs, per rationem superiorem. Nec obstat etiam & secundò, quod aliæ exceptiones, puta nullitatis testamenti, vel falsitatis, impediunt missionem, ut dixi suprâ: Quia illæ exceptiones omninò adversantur testamento, & per eas excluditur jus agentis, hoc est hæredis instituti, ex eo quod est jus incompatible cum dictis exceptionibus: sed ista exceptio domini non adversatur testamento vel hæredi, nec per eam excluditur jus agentis; cum benè stat quod contradictor possit esse dominus, & hæres possit esse possessor, sicut defunctus erat: & ista est mea nova subtilis & clara doctrina & resolutio in hoc difficili & confuso articulo, secundùm quam cessant ambages & diversæ opiniones DD. & in hoc sexto & ultimo membro ita videtur tenere Bartol. & iste est ejus sensus, licet sic non declaret, in dict. leg. final. penultim. column. in med. versic. Aut allegat titulum, quem omnino vide, Paul. in 5. column. versic. Breviter mihi videtur. Bald. 12. column. versic. Tertio; per instrumenta dissimilia. Corti. antepenult. column. in medio, versic. Recolligendo, itaque concludas. Dec. 12. col. num. 40.

151 Dubium tamen est circa prædictam legem finalem de Edict. divi Adrian. tollend. Quis sit iudex competens, an iudex loci ubi testator decessit, vel hæredis, vel ubi sunt bona? In quo articulo resolutivè dico, quod siquidem quando hæres petit se mitti in possessionem virtute illius leg. appareat aliquis contradictor, cujus persona subest illi iudici, coram quo petitur, ut pronuntiet de mittendo; tunc talis iudex censetur competens, & potest pronuntiare, & exe-

cutioem remittere ad iudicem loci, ubi res hæreditariæ sunt argumento textus cum materia in leg. A divo Pio. §. Sententiam Romæ. ff. de Re iudicata, & in leg. Cum unus. §. penultim. ff. de Bonis autor. judic. poss. & in leg. Properandum. §. Si autem reus. Cod. de Judic. & in cap. Romana. §. Contrahentes de foro competent. lib. 6. & notatur per Glossam & DD. in leg. Hæres absent. §. 1. ff. de Judic. in quibus locis habetur, quod per litteras iudicantis definitivè, vel etiam interlocutoriè debet fieri executio per iudicem alterius territorii in quo bona sunt. Si verò nullus appareat contradictor, tunc missio debet peti coram iudice illius territorii ubi sunt res, & ille erit iudex competens, ut possit pronuntiare & mittere in possessionem: alter verò iudex, vel originis, vel domicilii hæredis, non erit iudex competens; quia non ratione personæ, cum non sit persona contra quam petitio dirigatur. Item non ratione rerum, quia non sunt in suo territorio, argumento textus in leg. final. ff. de Jurisd. omn. jud. & in expressò istam conclusionem probat text. in leg. unic. Cod. Ubi de hæreditate agitur, in princip. cujus verba sunt, illis ubi res hæreditarias esse proponis, hæres in possessionem rerum hæreditariorum mitti postulandum est, & in effectu istam doctrinam & distinctionem ponit Bartol. in dict. leg. fin. Cod. de Edict. divi Adrian. tollend. 6. column. num. 13. & Paul. de Castr. ibi 4. column. num. 10. qui dicit, quod est pulchram & subtile: Bald. antepenultim. column. 7. quæst. Salyc. 2. column. num. 8. Alexand. 4. column. in fin. Jas. 6. column. num. 17. Dec. 9. column. num. 31. Paul. de Castr. not. in dict. leg. unic. Cod. Ubi de hæreditate agitur, & ibi Bald. & ante omnes ibi Azor in Summa, & tandem est ista communis opinio. Ex qua regula & doctrina sequitur, quod si hæres intentat interdictum adipiscendæ quorum bonorum, vel petitionem hæreditatis; cum sint remedia, quæ requirunt reum adversarium, & sic personam contra quam dirigantur; illa possunt intentari in loco & domicilio ipsius rei conventi, etiamsi ibi non sint res; & similiter possunt intentari in loco ubi res sunt, licet ibi reus non habeat domicilium: ita probat textus notabilis in dict. leg. unic. Cod. Ubi de hæreditate agitur, in versic. fin. & ibi expressè tenet Glossa finalis & ibi Azor, in Summa. Petr. de Bellaper. Bald. Salycet. Paul. & communiter DD. Confirmatur, quia interdicta sunt in rem scripta, ut in leg. 1. §. Interdicta omnia. ff. de Interdict. Petitio hæreditatis est actio mixta, ut in leg. Sed & si lege. §. Petitio. ff. de Petit. hered. & ibi Gloss. Bartol. & communis opinio: textus in lege Hæreditatis. Cod. eodem titul. & ibi communis opinio: Unde

sicut actio merè realis potest intentari in loco & domicilio rei, vel in loco ubi sunt res, ut in leg. final. Cod. Ubi in rem actio. & ibi Glos. & DD. ita ista iudicia vel remedia in rem scripta, vel mixta.

Sed attende, quod in puncto juris videtur, quod imò ille iudex domicilii hæredis, & sic personæ ejus possit pronuntiare de mittendo, & per litteras suas requisitorias fiet executio & missio per iudicem territorii ubi res sunt: Et hoc tali fundamento: quia cum hæres institutus possit istam missionem petere sine aliquo contradictore, & iudex pronuntiare super ea, ut supra conclusum est; sequitur quod ille actus per se erit validus, sicut si fieret cum contradictore, & sortiri debet effectum, ut cum litteris suis alibi mandetur executioni, & realiter fiat missio: & istud est quod aperte vult Gloss. in dict. leg. final. Cod. de Edict. divi Adrian. tollend. in verb. Competenti, in fin. & istam conclusionem tenet Guillel. de Cuman. in dict. leg. un. Ubi de hered. agitur, quem refert ibi Paul. in fine. Pro qua sententia & conclusionem facit textus unicus in suo casu secundùm Dio. Albert. & DD. ibi, in leg. Magis puto. §. Illud quæri potest. ff. de Rebus eorum, ubi probatur, quod iudex domicilii minoris potest interponere decretum super alienanda re sita in alio territorio & jurisdictione, licet etiam possit illud interponere iudex loci ubi res est, ut est casus notabilis in leg. Prædium post princip. Cod. de Prædiis minor. & ibi expressè tenet Bartol. Bald. & notabilis Salycet. qui dicit hanc fore communem opinionem. Secundò facit text. in leg. 1. Cod. Ubi petantur tutores, ubi habetur, quod iudex domicilii pupilli potest dare tutores, ut possint administrare res alibi sitas; & similiter iudex loci ubi sunt res, poterit dare: & ibi not. Gloss. & communis opinio. Nec obstat text. in dict. leg. unic. in princip. ubi de heredit. agitur. Quia ibi non negat quod possit etiam peti coram iudice domini, hæredis, & sic non inducit necessitatem. Vel aliter & secundò. Quia ibi non loquitur de petitione ipsius pronuntiationis de mittendo, sed de ipsa reali & actuali missione, quæ non potest fieri nisi per iudicem.

152 Visa tamen dispositione text. in dict. leg. final. Cod. de Edict. divi Adrian. tollend. Restat videre quæ differentia sit inter remedium adipiscendæ possessionis quorum bonorum, & remedium dictæ leg. final. quia unum per alium videtur superfluum. Ad quod dico, quod prima differentia est: Quod remedium quorum bonorum, habet locum & competit hæredi de jure prætorio; remedium verò dict. leg. fin. competit hæredi de jure civili. Sed ista differentia

est nullius momenti, cum utrumque remedium habeat locum, tam in hærede de jure civili, quam prætorio, ut concludit Bartol. in dict. leg. final. & in leg. 1. ff. Quorum bonorum, & in leg. 1. Cod. eodem titul. & ibi communis opinio. Secunda differentia potest esse: Quod remedium quorum bonorum est annuale, cum sit prætorium: sed remedium dict. leg. final. erat perpetuum, cum sit civile. Sed etiam ista non procedit; quia etiam interdictum quorum bonorum est perpetuum, cum contineat rei persecutionem, ut est text. in leg. penultim. ff. de Interdictis, text. in leg. In honorariis. ff. de Actiõ. & obligat.

Tertia differentia realis & substantialis sit: Quod remedium quorum bonorum non potest competere eo casu quo res hæreditariæ sunt vacantes, sed tantùm eo casu quo alius est in possessione vel detentatione earum; cum interdictum semper requirat adversarium, ut proponi possit in iudicio, ut est text. in §. Summa autem, in fin. Institut. de interdict. & sic quando bona vacabant, nullum erat à jure proditum remedium possessorium pro adipiscenda possessione: Sed prædicta lex final. habet locum modò res hæreditariæ sint vacantes, modò sint ab alio occupatæ, ut aperte probat text. in dict. leg. final. ibi: mittatur quidem in possessionem; &c. & in specie istam differentiam tamquam substantialem ponit solus Rip. in Rubric. ff. Quorum bonorum, 2. column. versic. Quinta differentia, sed ante eum hoc tenet Bartol. in dict. leg. final. Cod. de Edict. divi Adrian. tollend. 4. column. versic. Est & alia, & ibi Jason. antepenult. column. num. 28. & ultra eos probat aperte text. in leg. 1. ff. Quorum bonorum, text. in leg. 2. Cod. eodem titul. text. in §. seqq. versic. Adipiscendæ; Institut. de interdict. & expressè ita tenent ibi Angel. de Aret. & alii DD.

Quarta differentia est quod remedium quorum bonorum habet locum ex testamento, si illud sit solemnè & legitime publicatum, cum debeat hæres se probare hæredem, ut in leg. 1. & per totum, Codic. Quorum bonorum, prædicta verò lex final. habet locum etiamsi non sit publicatum, ut supra dixi. Quinta differentia est: Quod interdictum quorum bonorum proponitur via ordinaria, & datur libellus, & lis contestatur: sed remedium leg. final. habet locum per viam executivam sine libello summario, modò per solam ostensionem testamenti. Sexta differentia est: Quod per dict. leg. fin. non fit missio, si in aliqua parte substantiali testamenti sit rasura vel cancellatio; sed per remedium quorum bonorum, fit examen probationis, & potest fieri missio, ut in leg. Si unus,

Cod. de Testamen. ita colligo ex mente Paul. & aliorum Doctorum in *diff. leg. fin.* & sic se habent tamquam excellentia & excelsa.

Similiter etiam adde, quod hæredi universali ex testamento vel ab intestato datur & competit *petitio hereditatis* pro consequenda hereditate defuncti: Et quia istud remedium est valde utile & quotidianum, volo materiam ejus perfecte & magistraliter declarare: Pro cuius intelligentia dico, quod istud iudicium vocatur universale, quia aptum est comprehendere sub se plures res, & recipere augmentum & diminutionem: & ita est bonorum possessio, peculium, grex, & jurisdictio. Aliud est generale, de cuius natura est redditio rationum, ut actio tutelæ, mandati, pro socio, & negotiorum gestorum. Aliud est particulare, quod non derivatur ad plura, sed determinatur ad aliquid certum: ut rei vindicatio, Publiciana actio, personalis ad rem, vel pecuniam: ita Bald. in *leg. 1. ff. de Edendo, 2. column. num. 7.* quam doctrinam & theoreticam dicit singularem & meliorem de jure Jason. in *leg. 1. ff. de Verb. obligat. final. column.* Et in primis dico, quod illud remedium *petitionis hereditatis* datur & competit hæredi universali contra tertium possessorem vel detentatorem rerum defuncti: text. est in *leg. Licet minimam. ff. de Petit. hered. cujus verba sunt: Itaque qui vel ex asse, vel ex parte hæres est, intendit quidem hereditatem suam esse totam vel pro parte, sed hoc solum ei officio iudicis restituitur quod adversarius possidet: & hoc sive per se, sive per mediam possessionem succedat, ut mediante filia vel seruo, text. est in leg. 1. 2. & 3. eod. titul. & competit tantum hæredi universali, non vero particulari, sicut interdictum quorum bonorum. Præterea competit contra possessorem universalem totius hereditatis, & contra quemlibet particularem possessorem alicujus rei hereditariæ: text. est in *leg. Regulariter in fin. cum leg. sequent. ff. de Petition. hered. & ibi communis opinio: text. in leg. 1. §. 1. ff. Si pars hered. pet. text. in leg. Cum enim. ff. Si quis omis. causæ testam. facit text. in leg. 1. ff. Quorum bonorum in princip.**

154 Sed pro declaratione materiæ se offert nova difficultas: Nam videtur quod nullo modo *petitio hereditatis* possit competere alicui hæredi quod probo sic: nam hereditas tantum dicitur ante aditam hereditatem, postea vero amplius non dicitur hereditas, sed patrimonium hæredis, ut in *leg. Sed si plures. §. Filio impuberi. ff. de Vulgar. & pupil. text. in leg. Eius qui in provincia, §. fin. ff. Si cert. petat. text. in leg. fin. in fin. Cod. de Inoffic. testam. text. in leg. 1. §. Præterea. ff. de Sepa. text. in leg. Qui Titii testamen-*

tum. ff. de His qui ut indign. text. melior de jure in §. 1. Institut. in hæredum qualit. & different. notat etiam Glossa & communiter DD. in *leg. 1. §. Veteres. ff. de Acquirend. posses.* Sed ante aditam hereditatem, cum hæres numquam adivit, nec habeat jus in bonis defuncti, non potest petere bona hereditaria; quia *petitio hereditatis*, & quodlibet aliud remedium adipiscendæ, numquam competit nisi hæredi, qui jam adivit, & habeat jus quæsitum in bonis defuncti, ita probat textus expressus in *leg. 1. Cod. Quorum bonorum in fin. text. in leg. 2. eodem titul. ibi: Quæstisti successionem, text. in leg. 1. §. Quod ait prætor. ff. Quor. legat. facit text. in leg. Cum hæredes. ff. de Acquirend. posses. & in specie, quod in isto remedio requiritur quod hæres jam adiverit hereditatem, tenet Rosfred. in *Libellis suis, in rubrica de petit. hered. 2. column. post aditam vero hereditatem non sunt bona hereditaria, sed propria hæredis: Ergo nullo casu potest dici, quod competat sibi petitio hereditatis. Imo quod magis est, numquam potest dari casus, in quo petat bona ante aditam hereditatem: nam eo ipso quod intentat petitionem hereditatis, & petit bona defuncti, videtur adire; quia cum hereditatis additio consistat in animo, ut in *leg. Pro hærede, & in leg. Gerit. cum simil. ff. de Acquirend. heredit. petendo bona, necessarid videtur adire. Et in expresso istam conclusionem, per istam rationem tenet Bald. in leg. 3. Cod. de Repud. hered. 2. column. in princip. n. 4. Salycet. 2. column. post princip. Plat. in §. Rationem Institut. de action. antepenult. column. num. 7. pro qua sententia ego pondero textum in *leg. Si quis mihi bona. §. Sed quid si mandavi in princip. ff. de Acquirend. hered. Imò quod plus est, idem esset si hæres faceret aliquid ut actum præparatorium petitionis hereditatis: ut si faceret interrogare eum, an possideat pro hærede, vel possessore? quia intendit agere *petitione hereditatis*, vel faciat similem actum: ita Bald. in *leg. Gerit. de Acquirend. hered. 5. column. in medio, text. in leg. Nihil aliud de Verbor. signif. text. in l. Hereditas. ff. de Regulis juris, text. in l. 3. §. Hereditas. ff. de Bon. posses. cum simil. Rursus in ipso instanti, quo hæres ex testamento vel ab intestato adivit, cessat illa hereditas, & ipse hæres repræsentat defunctum, & retinet omnia jura ejus; text. est in *Authentic. de Jurejurand. à mod. præp. post princip. collat. 5. text.******

in *leg. Hæres in omne jus. ff. de Acquir. hered. cum similib.* Ergo post aditam hereditatem impossibile est, quod hæres petat hereditatem; quia jam illa non est, cum sit extincta per aditionem, & similiter quia ipse hæres consecutus est illud quod in ea continebatur: & sic non videtur dari casus, in quo competat *petitio hereditatis*? Sed huic difficultati subtiliter & fundamentaliter respondeo: quod verum est, quod *petitio hereditatis* semper competit post aditam hereditatem, & impossibile est aliter competere; cum illam intentando videatur adire: tamen non datur nec competit sibi pro consequenda illa hereditate juris, hoc est, pro consequendo illo jure intellectualem, & repræsentativo; quia jam illud consequutus est per aditionem: sed datur & competit principaliter, ut declaretur quod est talis hæres & successor, & in consequentiam fiat sibi restitutio rei, vel rerum existentium penes alium; quæ res dicuntur hereditariæ donec hæres actualiter consequatur possessionem earum: & in specie ita respondet Bart. & iste est ejus sensus in *l. 3. ff. de Bonorum posses. 2. column. num. 4. & Franc. de Aretin. in leg. 1. §. Vetere. ff. de Acquirend. posses. 1. column. in fin. Paul. de Castr. in leg. Hereditas, etiam in fin. ff. de Petit. hered. Rosfred. in *Libellis suis, in Rubric. de Petit. hered. penultim. column. versic. Ultimo quæritur, Alber. in Rubric. ff. de Pet. hered. num. 1. vers. Et notabiliter facit. textus in leg. Regulariter, in final. & leg. Item videndum, §. fin. & in leg. Non tantum. ff. de Petit. hered. text. in leg. 1. Cod. Ubi de hereditate agitur. Ex quo inferitur verus modus concludendi in petitione hereditatis: nam debet petere se pronuntiarî hæredem talis defuncti, & in consequentiam ex officio, quod fiat sibi restitutio rei vel rerum quæ ab alio possidentur vel detinentur: istam præcticam probat text. notabilis in *leg. Licet minimam. ff. de Pet. hered. & ibi notant Bartol. Bald. & communiter DD. Paul. de Castr. in leg. Regulariter, eodem. titul. 1. column. num. 3. probat text. in *leg. 3. eodem titul. ibi: Hereditatem nostram esse, intendere possumus, & ibi notabiliter Bart. in fin. num. 3: facit text. in leg. Et ex diverso, §. 1. ff. de Rei vindic. text. in l. Pompon. §. 1. ff. de Procurat. & utrobique Bartol. & DD. ubi habetur, quod agens rei vindicatione debet principaliter petere se pronuntiarî dominum, & in consequentiam rei, vel rerum restitutionem.****

155 Adde tamen, quod licet *petitio hereditatis* detur hæredi universali etiam contra quemlibet possessorem cujuslibet rei particularis; tamen debet intelligi isto modo, quod si hæres qui agit, est hæres insolidum, petet & avocatur.

bit à possessore totam rem: si verò sit hæres pro parte, puta dimidia, tertia, vel quarta; licet illa portio sit maximi valoris, & res possessa sit parvi valoris, non poterit petere nec consequi nisi solum dimidiam, tertiam, vel quartam partem ejus: text. est formalis & expressus in *leg. 1. §. 1. ff. Si pars hered. pet. & ibi gloss. ordinaria, Bart. Alb. Orosfred. Bald. Angel. Paul. & communiter DD. text. in leg. Licet minimam, in fin. ff. de Petit. hered. & ibi Glossa ordinaria & communiter Doct. tenent etiam & declarant Orosfred. Paul. & communiter DD. in *leg. Regulariter, eod. tit. Confirmatur, quia hæres non potest agere actione personali vel reali, nisi pro parte per quam est hæres: text. est in leg. 1. & 2. per totum, Cod. de Action. Rursus confirmatur, quia in iudicio personali, reali, vel mixto, hæres tantum repræsentat personam defuncti pro ea parte pro qua succedit, & non pro alia: Gloss. est singularis in jure, *leg. 2. §. fin. ff. de Prætor. stip. in glos. fin. in fin. quam ad hoc notant & commendant ibi Bart. penult. col. Angel. penult. col. & eam dicit singularem Paul. 2. col. & Joan. de Imol. penult. column. illam etiam Gloss. ad hoc notat & commendat Bart. in *leg. Aus. ff. de Pactis, 1. col. num. 1. & ibi Ang. 1. col. num. 2. Paul. 2. column. idem Bart. in leg. 2. Idem si in factis 2. col. ff. de Verbor. obligat. idem Bart. in leg. 4. §. Cato fin. col. eod. titul. idem Bart. in leg. continuus, §. final. 1. col. eod. titul. & ibi Paul. 2. col. num. 2. & illam dicit singularem Jas. in *leg. Julianus scribit eod. titul. idem Jason. in leg. Eum qui ita. §. Te & Titium 1. col. num. 2. eod. titul. idem Jas. in leg. Si ita quis. §. Ea lege 2. column. n. 6. eod. tit. pro qua Gloss. & communi opinione facit bonus text. in *leg. Cum à matre, Cod. de Rei vindic. text. in leg. 2. & in leg. penult. Cod. de Hered. action. text. in leg. Si uxor. Cod. de Bonis Autor. judic. possid. text. in leg. Licet, Cod. Ad legem fal. text. in l. 1. Cod. si certum, petat. text. in l. Pacto successorum, Cod. de Pactis, text. in leg. Licet, Cod. Famil. eriscum. text. in leg. In executione, vers. Prima species. ff. de Verbor. obligation. text. in leg. Si ab eo, Cod. de Negot. gest. textus in leg. fin. §. In computatione, Cod. de Jure delib. text. in l. 1. Cod. Unde liberi.******